

Ancu, cari trăiră în lenitate 37 de ani. Simțiulă de resbunare crescū cândū ei vedurăcă Tarciniū a adoptatū pre ginere seū, Serviū Tulliū, spre a lū lăssa successoriū în regatū. Ei cumperară pre doi ucciditori, cari cerindū se vorbescă cu regele suptū pretestū de a le face dreptate, illū loviră cu securile în miđi-loculū palatiului și lū ommorîră. Lictorii cari preveghia asupra personei regelui, prinseră pre ucciditori cândū ei voia se fugă. Aceștia se dederă morții; în-se fiii lui Ancu cari i pusesseră se facă acéstă faptă, scăpară cu fuga. Așia muri Tarciniū cu supranumele Priscu, spre distingere de unulū dintre successorii sei care purtă totū acestū nume. Ellū era în etate de 80 ani, și domnisse 38. a. R. 175.

VI

Serviū Tulliū.

Fama despre uciderea lui Tarciniū împlu pre poporū de durere și de mēniă. Tótă lumea allergă la palatiū spre a se înforma despre întîmplare. Regina Tanacile se puse la feréstră și vorbi cōtra poporū, assecurându-lū că regele nu e mortū, ci numai ametițū de lovitură, și că ellū a însărcinatū cu guvernulū pe ginere seū Serviū Tulliū, pîno la însănătoșiare. Serviū (născutū în casa lui Tarciniū din o servă de familiă distinsă, a nume Ocresia, de unde i s'a datū și numele de Serviū), eșsi îmbrăcatū în ornamentele regali, însoțitū de șesse lictori, și începu a împlini funcțiunile regali, ca și cumū ar fi luatū instrucțiuni de la Tarciniū. Acéstă lucrare ținu câte-va ȝille pîno cândū se formă o partită numerósă în favórea lui, apoi vedîndu-se destullū de tare, descoperi mórtea socrului seu, și se dechiără rege cu voia senatului. Unū resbellū cu Veientiū din care Serviū eșsi invingătoriū, îi câștigă stimă și autoritate